

Nem szeretem a nagy szavakat...

mint például a "esztétikai" vagy "esztétikai esemény", de most valami ehhez hasonlótnak kell lennie februári hivatásokról szeretnénk beszélni. A Keresztény Advent Kéziratsszöveg (KERAK) és a Hetednapos Adventista Magyar Uniója (unió) kéziratszerzősége meg a 2015. február 21-22-i hivatásokról.

A szombati istentisztelet és a vasárnapi lelkes-presbiteri találkozó ugyanakkor nem egyedülálló események voltak, hanem egy hosszú ideje tervezett és sokat munkáltatást igénylő és megbeszélési sorozat egyik megfontolt állomása.

A kéziratszerzősége keletkezett szakadás sok-sok testvér, család számára okozott keserűséget, és Isten műve hozott szöveget. A mostani kéziratszerzősége és a megbeszélések ennek végére hozzák a reális kéziratszerzősége. Ugyanakkor nem zárhatjuk be a szemünket és nem mehetünk el a mellett a tény mellett sem (annak ellenére, hogy ezzel egy kicsit könnyebbé válnak vagyunk), hogy minden erőfeszítés ellenére vannak testvéreink, akik nem értik a kéziratszerzőségeket, meghirdetők az "ézelés" és a teológiai és teológiai, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy a szakadás továbbra is fennálljon, sőt akár még inkább is.

De most inkább a tárgyalások és a kéziratszerzősége pozitív eredményeinek örüljünk!

A hivatásokról Raafat Kamal testvér, a Transzeurpai Divízió elnöke volt a vendégünk, aki a kezdetektől figyelemmel kíséri a és aktív módon vesz részt a tárgyalásokban, most pedig az ígért szolgálatát vállalta a kéziratszerző eseményeken.

Szombaton délután a KERAK zugligeti kéziratszerzősége volt az istentisztelet, ahol az ország kéziratszerzői részéről érkező KERAK-os testvérekkel együttműködés megkezdődött a "népelt és dicsőítő Istent az uniós gyülekezeteiből érkező testvérek serege is. Budapesti és vidéki testvérek keltek át, hogy együtt imádkozzanak és együtt imádják Istent, ahol az uniós gyülekezeteit képviselő Acapella Kamarakórus szolgálatával kapcsolódott be. A Magyar Unió elnöksége, az egyházterületek képviselői jelenléttel fejezték ki elképzeltésüket az egységes iránt. Nagyszerű érzés volt látni az istentiszteletre seregülő fiatalok, gyerekek, felnőttek sokaságát, és arra gondolni: egy nappal tartozunk, és reményünk szerint hamarosan egy kéziratszerzősége is alkotunk.

A gyors kéziratszerzősége ebéd után a kéziratszerzősége

istentisztelet a Budapest-Terézvárosi Gyülekezetben folytatódott, ahol dőltűn egy külsőnleges kórustalálkozót tartottunk az uni Zenei Osztályának szervezésében: a szakadás óta először kórt KERAK-os kórus is szolgáltat: egy lelkesekből álló főrakórus és egy kózponti kórus. Mellette természetesen az uni kópviseletében is érkeztek kórusok A Budapest-Ásbuda és Árd kórzetből és a vendöglőit Terézvárosi Gyülekezet kórusa. A zenei szolgáltatokat egy kis kamarazenekar tette teljesebbé.

Az

istentiszteleten részvevőket mehat és megindító volt látni-hallani az állszevont kórus szolgáltat, ahol és KERAK-os és és uni és testvérek dicsőrték Istent EGYÉTT! és Belőlől, a hatalmas kórus tagjaktól még felemelőbb és volt és mesélték az énekesek.

Az istentisztelet után a testvérek még sokáig beszélgettek és azt hiszem, volt miről, az elmulasztott kózzel negyven és

Este

a vezetőkre még vőrt egy tárgyalás, ahol a kórt kózzállsság kópviseleőket az egység kimunkálásának gyakorlati lépéseiről egyeztetőnk.

Májusnap,

vasárnap a kózzálls lelkes-presbiteri találkozóval folytatódott a programsorozat. Olyan nagyszerű volt látni, hogy testvéreink az ország legtovábbi gyülekezeteiből is eljőttek, hogy együtt beszélgessőnk kőldetésőnk kózzálls folytatásáért.

Nagyszerű volt hallani a

hozzájssőket, amelyek kőzzáll most csak egyetlen egyet szeretnők kiemelni, ami akör mottója is lehetne a megbeszélőseinknek: és Volt okunk elmenni negyven ésve, de most már nincs okunk, hogy ne jőjjőnk.és

A

hozzájssőők jő része arról szőlt, hogyan tudnőnk segőteni azon testvéreinket, akik még nem elkőtelezettek, vagy még bizonytalanok abban, hogy visszajőjenek-e. Az uni helyi kózzállsságeinek szerepe ebben nagyon nagy lehet, ha a szeretetet és az elfogadást tapasztalják testvéreink.

Meg vagyok győződve, hogy Isten őldősa volt a kórt nap eseményein, amely lassan egy hosszú kőzeledősi folyamat végéhez vezethet el bennőnk.

Az a nŕp, amely Istentŕl egy kŕlŕnleges
elhŕvŕst kapott tŕbb mint 150 ŕve, az a kŕzŕssŕg, amelynek kŕlŕnleges
ŕzeneke kell legyen a vilŕg szŕmŕra, talŕn itt, Magyarorsŕgon is jobban
be tud kapcsolŕdni ebbe a vilŕgszŕles szolgŕlatba azzal, hogy
megszŕnteti a kŕzel negyven ŕve fennŕllŕ szakadŕst.

Isten legyen velŕnk ebben!

ŕ

ŕcsai Tamŕs

uniŕelnŕk